

Üşüyor Beyaza Ölüm Üşüyor

– NURTEN TARIM · 25 Mart 2020

25 Mart 2009 yılında kaybettiğimiz B.B.P Başkanı MUHSİN YAZICIOĞLU VE ARKADAŞLARI anısına o tarihte yazdığım şiirimle yad ediyorum...Mekanlarınız cennet olsun

Üşüyor Beyaza Ölüm Üşüyor

Şehadet soluğunda kefenlenirken Keş dağı...

Üşüyor kalemim üşüyor beyaza ölüm

Üşüyor

Karlar üzerine yatmış altı beden

Güneşin gözlerine yaşlar düşüyor

Beden aşmış canlar söz için ağız ararken

Canımı zorluyor sabır sınırlarını aşan sorular

Zamanı geciktiren zalimin zulmu

Buzmu tuttu tipiye tutulmuş sözlerin

Ayakların el olmuş karışıyor dillerin

Mahşerde bekleyen hak arayışlarda

Kilitlendi Göksu yollarında vuslatlar

Kilitlendi yüreğim

İmdat çağrısında bir ses bir soluk

Duvarlara çivilendi sanki yüzüm

Sustu çağ atlayıp dağ atlayamayanlar

Suçlu gözlerine indi karanlıklar

Sustu yer bulup el uzatamayanlar

Saatlerin sesine sustu sesim

Sararken gönül penceremi yorgun sarmaşıklar

Sarisabrim mı tutduğum köksüz nilüfer

Baharı arama bende yarım soluklanmış hazan

Başucumda zamanı ıskalayan bozuk saatler

Kulagımda sayıklama dili tutuk vuslat

Tutunuyor sabrim yüreğimi dağılayan sessiz çığlıklara

Bedenimi hoyratça kullanan aydınlık

Kaç duygumu gömdün yetmedi mi, daha

Gözyaşım yetmedi mi yastığıma serilen hüznün

Gidecek yerin mi yok yatak altına saklanıp

Uykuları bölen izinsiz düşlerde kalbimi ağlatansın

Dokununca can sesime

Kaldırıma çivilenmiş acı izler

Serildi bahar ölümlerinde sonbahar
Esti sonbaharı hissedip ölümü seçen bahar
Şehadet soluğunda kefenlenirken keş dağı
Sarıkamış şehit selamında
Sonsuz yürüyüşüne karlar üzerine kalktı altı beden
Daldı bakışlarım daldım belirsizliklere
Yasaklıyan gülüşümü deldi haksız infazlar
Kilit altında gözlerimi darbeledi bıcağın sokaklar
Kilitlendi yüreğim
Üşüyor ciğerlerim
Geriliyor bedenim şaibeden
Uçuyor Sivas-Maraş arasında
Uçuyor yarasa kanatlarında baykuş postası
Dakikalar arasında gerilen nefesimde
Dayanırken parke döşenmiş bakışına
Azrail çehresinden çivileniyor gözler
Güneşin yaşları düşüyor
Üşüyor yerinde sayan gün
Vakitsiz meftalara ağlıyor mezar taşları
Ağlıyor yüreğim
Söylenilecek ne kaldı
Ne kaldı geriye son solukta ki sorgun bakıştan
Sayfaları karalanmış tarih gözlerimin önünde
Nerede gözlerimize sis indiren yaprak dökümleri
Nerede güneşlerimin yakıcı gözleri
Sır perdesine mi zincirlendi bakışlar
Yaşlarını saklayan bulutlara dağlar ağlıyor
Özlemde bu millet
Doğmak için haber müjdesine
Bekler durur
Yeşile kilitli güneşin gözlerinde
Didişmeyi bırakın beyler bırakın
Getirin yeşili güneşin gözlerinden
Getirin can bedende solurken
Getirin bahar kokulu papatyaları
Demokrasi kılıcına kan damlamadan
Bu millet bilmez mi sanırsın
Kaç güneş söndü komplolu suikastlarda
Gelsin diye zamanın yeşil baharı

Seferber ettim avularımdan dualı yıldızları
Şehadet soluğunda kefenlenirken Keş dağı
Üşüyor kalemim üşüyor beyaza ölüm
Üşüyor
Karlara üzerine yatmış altı beden
Güneşin gözlerine yaşlar düşüyor

NURTEN TARIM